

Kondor Katalin: Csurka és…

2024 március 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vannak emberek, akikt?l bizonyos politikai tisztséget visel? funkcionáriusok még akkor is tartanak, ha az illet? már régen a másvilágra költözött.

Sok ilyen ember van szerte a világon, én most kett?r?l szeretnék pár szót írni, részben azért, mert ehhez a

hónaphoz, tehát márciushoz mindenképpen hozzátartoznak. Az egyik ilyen „félelmet kelt? ember” Pet?fi Sándor, a csodálatos tehetség? költ?, a márciusi ifjú, akinek 1849-ben a harctéren nyoma veszett, majd sokkal kés?bb egy kis csapat kikutatta, hogy a messzi orosz Barguzinban, fogolyként lelte halálát. Hosszan tartó vita, ilyen-olyan feltételezések, ellen?rizhetetlen hírek érkeztek nagy költ?nk sorsáról, mindenesetre azt kijelenthetjük, hogy nem kevés akadályt gördítettek az ellener?k az elé, hogy hitelt érdeml?en kiderüljenek halálának, esetleges elhurcolásának körülményei. Nem is derültek ki. A hamvakat az említett kis csapat állítólag hazahozta. Azóta viszont se kép, se hang, pedig milyen jó lenne, ha valamelyik március 15-i ünnepünkön elmondhatnánk, hogy végre tiszta víz került a pohárba. Nemrégiben Kásler Miklóst kérdeztem, mit lehet tudni a Barguzinban állítólag megtalált Pet?fi-sírról, pontosabban a költ? földi maradványairól. ? azt felelte, hogy a kutatócsoport tagjainak kell tudni, hol vannak a földi maradványok, de ezt közülük senki nem árulta el. Elméletileg tehát itthon vannak valahol a költ? hamvai, de ennél többet nem tudunk, mert senki sem beszél róla. Hogy miért, azt nem tudjuk. Jó ideje már, hogy szinte senki sem óhajt megszólalni ez ügyben. Így aztán az avatatlan, ám Pet?fiért mindmáig rajongó emberek keser? szájízzel kénytelenek konstatálni, hogy valami érthetetlen indok miatt nem szabad megtudniuk az igazságot. Magam képtelen vagyok felfogni, miért kellett ebb?l az ügyb?l titkot és rosszíz? vitákat kreálni, de hát nem ez az egyetlen dolog, amit a „nagyok” – az embereket ostobának nézve – eltitkolnak el?lünk. Ez a titkolózás szerintem érthetetlen, már csak azért is, mert egyetlen tisztességes ember sem szereti a rendezetlen ügyeket. Ha pedig a magyarok talán leginkább rajongott költ?jér?l van szó, akkor kivált szeretne tisztán látni. Most, hogy a régi március 15-re emlékeztünk, nyilván sokak gondoltak Pet?fi Sándorra, ki még holtában is titokzatos ember maradt, s vele kapcsolatban elhallgatnak valamit a titkok tudói. Hogy miért, arra egyel?re nincs hiteles válasz. Miért? Tényleg félni kell Pet?fit?l? Mármint a hatalomnak?

Igen, vannak emberek, nem is kevesen, akikt?l sokan még akkor is tartanak, ha ?k már egy másik világban vannak. Pet?fi, ha túlélte is a segesvári csatát, azóta nem tudunk róla semmi bizonyíthatót, hacsak nem ?rizik valakik azt a titkot, ami életét valóságos haláláig övezte. Félni kell tehát t?le. Mint ahogy, ha Pet?fi születésének évét?l ugrunk 111 évet, tehát 1823-ból egészen 1934-ig, nos, akkor is született egy ember, akit?l máig félnek egyes hatalmasok. Csurka Istvánnak hívják az illet?t, aki, ha nem is napra, de hónapra pontosan most lenne 90 éves. ?rzöm a közszolgálati tévé és rádió híradását a temetésér?l. Mindegyik azt bizonyította, egyesek bizony tartanak-tartottak Csurka éleslátásától, szókimondásától. Jelzem, joggal, de ez más téma. Viszont a temetésér?l a következ?ket mondta az úgynevezett „közszolgálat”. Idézem: „Pályatársai és m?vészbarátai vettek búcsút az író-politikustól.” Nos, aki ott volt – persze a pályatársakon és a m?vészbarátokon kívül – az mind a tisztel?je volt. Több ezer ember. Csak éppen a köz szolgái ezt az apróságot elbagatellizálták. Nyilván nem véletlenül. Ahogy pályatársa és barátja, Bíró Zoltán írta: „Csurka nem volt »politikus alkat«, mert az öntörvény?ségnek, az önálló gondolkodásnak és a szókimondásnak azon a fokán, ami egész lényére és elhivatottságára oly jellemz? volt, nem lehet beilleszkedni a hazugságok és az árulások hálózatába. Ám a maga egyedi heroikus módján mégis politikus ember volt a javából, aki látni és láttatni akar, és aki egyéni sorsát bármikor feltétel nélkül alárendeli a közösség létérdekeinek. (…) Kicsiben alkudni is tudott, nagyban, a hazája ellenében soha.”

E rövid méltatásból is érzékelhet?, hogy Csurka bátor ember volt. S a bátortól félnek a gyávák. Mindmáig. Amit talán bizonyíthat az a részlet is, melyet Csurka 1990 karácsonyán mondott a Kossuth rádió Vasárnapi Újság cím? m?sorában: „Most ismét rendszerváltás van az országban, legalábbis azt mondják. Magam már, hadd valljam meg lehajtott fejjel, szégyellem, hogy egyszer is kimondtam. Mert nincs, mert a sorozat folytatódik. Politikailag persze át lett meszelve a kirakat. Elt?ntek a süllyeszt?ben az egykori haramiavezérek, és látszólag a szabadság is nagyobb lett. Korszer?södésnek is van jele. Ez most egy jobb rendszer, mint ami tavaly volt. Mennek ki a megszálló csapatok. Az ország azonban semmivel nem lett függetlenebb. A függés mikéntje változott csupán. Eddig a bennünket leigázó hatalom rablóösztönének, parancsainak voltunk kiszolgáltatva, most a pusztulásnak és a tehetségtelenségnek. (…) Magyarországot ma a pénztelensége és az adós volta teszi kiszolgáltatottá. Nincs rendszerváltás, mert a kádári id?kben kialakult vezet? rétegek át tudják hárítani az elherdált dollármilliárdok terheit az összességre és leginkább az akkor is kiszolgáltatottakra, az ártatlanokra. Nincs elszámoltatás, mert ha az elszámoltatást kívánó tömegek kerülnének felülre, els? ítéletük az lenne: nem fizetünk! Így tehát a Kádárék által a nemzetközi pénzpiacon felvett dollármilliárdok azt a hatalmi elitet védik, amelyik felvette, amelyik elherdálta.”

Nem nehéz még harminc év, meg százötven év távolából sem megállapítani, hogy e két nagyszer? ember holtában is tud gondolkodásra ösztökélni. Csurka bátorsága példa lehet sokak számára, Pet?fi meg minden hátrahagyott versével, gondolatával abban segít, hogy miképpen kell és lehet bátornak lenni. Na, ett?l félnek az örök gyávák. Hát csak féljenek.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló